

ביכורי מחקר – מאמרים קצרים מאת סטודנטים מצטיינים לתואר ראשון

”זו הכלכלה, טמבל”: שינויים בזיהוי המפלגתי בארה”ב בתגובה לשפל הכלכלי ולמדיניות

”הניו דיל” של פרנקלין רוזוולט בשנות השלושים | טל מלכה

מאמר זה יעסוק במפנה הדרמטי בסדר הפוליטי בארה”ב בשנות השלושים של המאה העשרים, שהתרחש בתגובה למדיניות השיקום והרווחה הממשלתית הרחבה שהוביל פרנקלין רוזוולט (Roosevelt), שנודעה כמדיניות ”הניו דיל” (New Deal), שגובשה בעקבות הקריסה הכלכלית במדינה והשפל הגדול.¹ המאמר יציג את היבטיה המרכזיים של מדיניות זו, ואת תרומתה המהותית לתמורות מרחיקות-לכת בתפיסה הפוליטית האמריקנית – עד כדי ”התיישרות-מחדש” (Re-Alignment) בזיהוי המפלגתי של קבוצות וקהלים גדולים באוכלוסייה, שהובילה ליצירת קואליציה אלקטורלית חדשה ומגוונת.² בפרט אתמקד בשינוי החד שחל בנאמנות המפלגתית של האזרחים השחורים בארה”ב, שצמח מתוך תחושת שותפות בפוליטיקה הלאומית בתגובה להכרה ממשלתית במצוקתם הכלכלית ועל רקע יוזמות השיקום והסיוע במסגרת הניו דיל – זאת כחלק מקונצנזוס ציבורי רחב יותר שזיהה את רוזוולט עצמו עם הממשל הפדרלי, וכאדם שאחראי לפתרון המשבר.³

התמוטטות כלכלית ועסקה חדשה

שנות העשרים של המאה העשרים בארה”ב התאפיינו בשגשוג ובצמיחה כלכלית מתמשכת. בין 1921 ל-1927 התכווצו שיעורי האבטלה ב-50%, השכר הממוצע עלה, ומשפחות רבות החלו לרכוש מוצרים חדשים כמו מכוניות, מקררים ומקלטי רדיו.⁴ ב-1928 זכה הרברט הובר (Hoover) הרפובליקני בבחירות לנשיאות, אף שמעולם לא נבחר לתפקיד ציבורי לפני כן. המוניטין שצבר הובר כמומחה בעל שם עולמי לניהול וניתוח מערכות, לצד כהונתו המוערכת כמוזכיר המסחר (Secretary of Commerce) – ובייחוד לאור ניהולו המוצלח של התגובה

1. המונח לקוח מנאומו של רוזוולט עם קבלת מועמדות מפלגתו לנשיאות לקראת בחירות 1932, שבו התחייב לכוון ”עסקה חדשה” (A New Deal) עם הציבור האמריקני. ראו: Franklin D. Roosevelt, “Address Accepting the Presidential Nomination at the Democratic National Convention in Chicago,” July 2, 1932, <https://www.presidency.ucsb.edu/node/275484>, כל התרגומים במאמר על ידי המחבר.
2. ”התיישרות-מחדש”, במונח הפוליטי, משמעה שינוי חד ביחסי הכוחות הפוליטיים על רקע סדרת שינויים מהותיים בהנהגה או באידיאולוגיה המפלגתית, בסוגיות מרכזיות, במוקדי כוח אזוריים או דמוגרפיים, כמו גם במבנה או בכללים של המערכת הפוליטית עצמה. מטבעה, התיישרות-מחדש מביאה להדחת הקואליציה השלטת הוותיקה יותר, וליצירת מבני כוח חדשים, שיכולים אף להימשך עשורים. ראו: Theodore Rosenof, *Realignment: The Theory that Changed the Way We Think about American Politics* (New York: Rowman & Littlefield, 2003).
3. לאור הרגישות הפוליטית של הנושא ראוי לציין כי מאמר זה יאגד את נגזרותיהן של ההתייחסות השונות לציבור האפרו-אמריקני תחת המונח ”שחורים” (במקור: Black), לדוגמה: ”הקהילה השחורה” או ”מצביעים שחורים”. בחירה זו נובעת משיקולי נאמנות ללשון השגורה באותן שנים בקרב הציבור הרחב, עיתונאים, פוליטיקאים ופעילים חברתיים, וכן לטובת רציפות הכתיבה האקדמית לאור ההמשגה המחקרית המקובלת ביחס לבני אוכלוסייה זו, שהייתה נפוצה עד תחילת המאה הנוכחית.
4. האורד זין, *היסטוריה עממית של ארצות הברית: מ-1492 ועד ימינו*, תרגום: מתן קמינר (תל אביב: בבל, 2007), 510.

הממשלתית לאסון הצפת נהר המיסיסיפי ב-1927 – קנה לו את אמון הציבור וההנהגה העסקית.⁵ אולם עם קריסת בורסת המניות בניו יורק באוקטובר 1929, אשר סימנה את תחילת המשבר הכלכלי החמור בתולדות ארה”ב, קרס גם שמו הטוב של הנשיא המכהן.⁶

הובר האמין ביכולתה של הכלכלה להתאושש ללא התערבות פדרלית משמעותית, והתנגד לחלוקת סעד ולפיקוח ממשלתי על מוסדות פיננסיים. בשנות המשבר הראשונות המצב רק הלך והחריף, ותחושות ייאוש ודיכאון אחזו בציבור האמריקני. עד סוף שנת 1932, זינק שיעור האבטלה לכ-25%, והיקף הייצור התעשייתי נחתך ביותר מחצי ביחס ל-1929. חסכוניותיהם של אזרחים רבים אבדו בעקבות סגירת אלפי בנקים ברחבי המדינה, ומיליוני אנשים פונו מבתיהם לאחר שלא עמדו בתשלומי המשכנתא או שכר הדירה.⁷ נוכח המצוקה האדירה וכישלונו המהדהד לגבש תגובה הולמת למצב, מאמציו של הובר להיבחר מחדש לתפקידו ב-1932 נועדו לכישלון ידוע מראש. על כן ניצחונו המהדהד של פרנקלין רוזוולט במרוץ לנשיאות, עם כ-58% מהקולות, הפתיע מעטים בלבד.⁸ המשבר החריף שם ללעג אירוני את הרהב הרפובליקני שהתהדר בהישגים הכלכליים תחת המדיניות הקפיטליסטית שהובילו ממשלים רפובליקנים לאורך שנות העשרים.⁹

תמונה 1: תורים ארוכים לחלוקת מזון למובטלים ונזקקים, ניו יורק, פברואר 1932¹⁰

5. סמיואל מוריסון, **ההיסטוריה של ארצות-הברית – כרך ב'**, תרגום: אמיר אורן (תל אביב: זמורה ביתן, 1984), 622.
6. הסיבות הישירות לקריסה מורכבות ושנויות במחלוקת בין החוקרים, אולם קיימת הסכמה כללית כי שגשוגו של המשק נבנה על יסודות רעועים, שכללו בעיות מבניות קשות בתאגידים ובמנגנונים הבנקאיים, סחר חוץ לא תקין, הטעיה כלכלית ואף הונאה. ראו: זין, **ההיסטוריה עממית**, 516.
7. מוריסון, **ההיסטוריה**, 624–627; זין, **ההיסטוריה עממית**, 516; אייל נווה, **המאה האמריקאית** (תל אביב: משרד הביטחון, 2011), 45.
8. מוריסון, **ההיסטוריה**, 628–632. הובר ספג את התבוסה הקשה ביותר אי פעם מכל מועמד רפובליקני אחר לנשיאות. ראו: שם, 628.
9. במהלך קמפיין הבחירות שלו באוגוסט 1928, הובר אף קבע בביטחון כי "אנו היום קרובים לניצחון הסופי על העוני יותר מאי פעם [בתולדות העולם]. בקרוב, בעזרת האל, נחזה בגירוש העוני מאומה זו". ראו: Herbert Hoover, "Address Accepting the Republican Presidential Nomination in Stanford, California," August 11, 1928, <https://www.presidency.ucsb.edu/node/372873>.
10. Depression: Breadlines: long line of people waiting to be fed: New York City, *National Archives Catalog*, NAID: 196499, February 1932, <https://catalog.archives.gov/id/196499>.

ראשית כהונתו של רוזוולט התאפיינה בפעלתנות חקיקתית בסוגיות שונות שנבעו מהמשבר, ויעדיה המידיים התמקדו בשלושה עקרונות בסיסיים: ”הקלה” על סבלם של נזקקים ומובטלים על-ידי חלוקת סעד ויצירת משרות; ”שיקום” הכלכלה והחייאת התעשייה; ו”רפורמה” בבנקים ובמערכות הפיננסיות שתמנע משברים דומים בעתיד.¹¹ ”ניו דיל” היה כינוי-הגג שניתן לשורה הארוכה של התקנות והחוקים שגיבש ממשל רוזוולט בשיתוף עם הקונגרס, אשר נועדו לטפל באתגרים ובמצוקות שעורר השפל הכלכלי. לצד קיצוצים בהוצאות הלאומיות לטובת איזון התקציב, וביטול האיסור על ייצור ומכירה של אלכוהול, הממשל קידם גם הקמת גופים ורשויות לאומיות חדשות שנועדו להפחית ממצוקת המובטלים, הפועלים והחקלאים.¹²

https://www.youtube.com/watch?v=MX_v0zxM23Q&t=251s

נאום ההשבעה של פרנקלין ד. רוזוולט לנשיאות ארה”ב, 4 במארס 1933¹³

המרכזיים מבין הגופים שהוקמו היו המנהל לעבודות ציבוריות (Public Works Administration), שסיפק תעסוקה ליותר משמונה מיליון מובטלים בעשרות אלפי מיזמי בנייה ממשלתיים להקמת גשרים, בתי ספר ומבני ציבור; מנהל ההסדר החקלאי (Agriculture Adjustment Administration), שהיה אחראי על הקלה בנטל האשראי וחלוקת סובסידיות לחקלאים וחוואים לפי הצורך, וביצוע התאמות מחירים בשווקים כדי לכוון שוויוניות בין החקלאות לתעשייה; ומנהל השיקום הלאומי (National Recovery Administration), שיועד לווסת תחרות בלתי הוגנת ולקדם שיתוף פעולה בין הממשל, בעלי העסקים והפועלים במטרה לגבש תקנות חדשות להתנהלות תעשייתית שיקבעו מחירים ושכר הוגן.¹⁴

לזכותו של מנהל השיקום הלאומי נרשמו בין היתר איסור על עבודת ילדים, אימוץ תקנות העסקה הוגנת, תשלום שכר מינימום והגבלת שעות העבודה. עם זאת, הוא נכשל במאמציו לפקח על עסקים קטנים ולאכוף הפרת חוקים אנטי-מונופוליסטיים והעלאות מחירים מצד התאגידים הגדולים. בין השנים 1934 ו-1935 ספג המנהל ביקורות הולכות וגוברות מכלל הקבוצות שבענייניהן עסק, ועד תחילת 1935 עמד בפני קריסה. ואם לא די בכך, במאי 1935 פסל בית המשפט העליון בארה”ב את החוק שעמד בבסיס המנהל, בעילה שהוא הפר את עיקרון הפרדת הרשויות הקבוע בחוקה והעניק לממשל סמכויות יתר. בכך נראה היה שהמנהל מילא את ימיו.¹⁵

11. מושגים אלו נודעו בתור שלוש ה-R’s: Relief, Recovery, Reform. ראו: נווה, **המאה האמריקאית**, 47.

12. מוריסון, **ההיסטוריה**, 632.

13. C-SPAN, President Franklin Roosevelt 1933 Inauguration, *YouTube*, https://www.youtube.com/watch?v=MX_v0zxM23Q&t=251s.

14. מוריסון, **ההיסטוריה**, 632–628.

15. Robert F. Himmelberg, *The Great Depression and the New Deal* (Greenwood Press, 2001), 45–48.

<https://www.youtube.com/watch?v=M3H9Dn6jms0>

”שיחות ליד האח” 7: צורך בתכנית סעד והקלה בתעסוקה ובחוק הביטוח הלאומי, 28 באפריל 1935¹⁶

אולם כבר ביוני 1935 הצליח הסנטור רוברט ואגנר (Wagner) מניו יורק לאשר בחקיקת בזק את חוק יחסי העבודה הלאומיים (National Labor Relations Act). החקיקה החדשה כללה הרחבה משמעותית של סמכויות הפיקוח והאכיפה הפדרליות נגד הפרת תנאי שכר וסירוב לשאת ולתת מול עובדים על חוזה קיבוציים, וסימנה ניצחון ברור לזכות תנועת העבודה ואיגודי הפועלים.¹⁷ הגיבוי הממשלתי באמצעות חוקים, תקנות מחייבות וגופים עצמאיים שהגנו על איגודים היה בעל חשיבות אדירה, והפך את העובדים לאחד הכוחות הבולטים בכלכלה האמריקנית.¹⁸ ההתערבות המדינתית הרחבה שקידם הנשיא במערכות הכלכליות-חברתיות הייתה מרכיב מכריע בתהליך הזיהוי של רוזוולט, האדם, עם הממשל הפדרלי ומדיניות הניו דיל, ושינתה את מעמד הממשל ואת יחס של הציבור כלפיו וכלפי העומד בראשו. לפי ויליאם לכטנברג (Leuchtenburg), המפנה היסודי שחולל הניו דיל בתפיסה הפוליטית-חברתית היה סימון המדינה כאחראית לרווחת כל חלקי החברה. תחת רוזוולט, כתב לכטנברג, הפך הבית הלבן למוקד הפעילות הממשלתית ולנציגו של האינטרס הלאומי.¹⁹

16. jlaury1986, Fireside Chat 07 - On the Works Relief Program and Social Security Act (April 28, 1935), *YouTube*, <https://www.youtube.com/watch?v=M3H9Dn6jms0>.

17. מוריסון, **ההיסטוריה**, 639–638 (New York: Harper Perennial, 1963), 151. William E. Leuchtenburg, *Franklin D. Roosevelt and the New Deal, 1932–1940*.

18. חיים גניז, ”פרנקלין ד. רוזוולט והניו דיל, 1933–1938”, בתוך ארנון גוטפלד, **החוויה האמריקנית: פרקים בהיסטוריה של ארצות הברית ובתרבותה** (תל אביב: זמורה ביתן, 1986), 245–246.

19. Leuchtenburg, *Franklin D. Roosevelt*, 326–348.

תמונה 2: מובטלים בעמדת רישום לקבלת משרות והגשת תביעות רווחה בלשכת תעסוקה ממשלתית,

אוגוסט 1935²⁰

אחת מהתמורות הפוליטיות המרכזיות בשנות השלושים, שהחלה בתגובה לשפל הגדול ולניו דיל, הייתה סידור-מחדש של דפוסי הצבעה והנאמנות הפוליטית המפלגתית לפי חלוקה מעמדית וגזעית, ויצירתה של ברית אלקטורלית משמעותית שתמכה במפלגה הדמוקרטית, ובפרט בנשיא רוזוולט ובמדיניותו. תמיכה מאורגנת זו כונתה "קואליציית הניו דיל" (New Deal Coalition), והיא שילבה בין היתר חברי איגודי עובדים ופועלים שחורים שהתגוררו במרכזים התעשייתיים בערים הגדולות בצפון ארה"ב. ברית פוליטית זו נבעה בראש ובראשונה משיקולים חברתיים-מעמדיים ומהכרת תודה על יוזמות הרווחה והסיוע של הניו דיל, וכן הייתה תגובה להכרת הממשל בקיומם של אזרחים מוחלשים והתייחס למצוקותיהם.²¹ לפי חוקרת התקשורת מרי סטאקי (Stuckey), "הרעיון שלעובדים יש זכות לאוטונומיה פוליטית וכלכלית היה רב-עוצמה, ועוזר להסביר את הנאמנות שאותם עובדים פיתחו ושמרו הן לניו דיל והן לרוזוולט, עצמו, אשר לו ייחסו את קידומה".²²

20. Social Security "Unemployed insured workers registering for jobs and filing benefit claims at a State employment office," *National Archives Catalog*, NAID: 195881, <https://catalog.archives.gov/id/195881>.

21. Leuchtenburg, *Franklin D. Roosevelt*, 184; Himmelberg, *The Great Depression*, 17.

22. Mary E. Stuckey, *Voting Deliberatively: FDR and the 1936 Presidential Campaign* (University Park: Pennsylvania State Press, 2015), 79.

רוזוולט, הניו דיל והקהילה השחורה

אף קבוצה חברתית-אתנית לא ספגה פגיעה קשה יותר מהשפל הכלכלי מאשר האזרחים השחורים, שעד 1932 כמחצית מהם היו מחוסרי עבודה. תנאי המצוקה שיצר המשבר, כתבה החוקרת ננסי ווייס (Weiss), היו סיבה טובה דיה לשבירת הנאמנות המסורתית של מצביעים שחורים למפלגה הרפובליקנית. אולם לכך נוספה מה שרבים ראו כמדיניות גזענית בוטה של הרפובליקנים, לצד התעלמות וזלזול מופגן בקהילה השחורה.²³ אך אף שגם המצביעים השחורים הנאמנים ביותר כבר החלו להביע את אכזבתם מהנשיא הרפובליקני עוד לפני בחירות 1932, הצבעה למפלגה הדמוקרטית עדיין הייתה עבורם עניין אחר לגמרי. עבור רבים, נורא ככל שהיה המשבר הכלכלי בניהולו הכושל של הובר, מפלגתו עדיין הייתה אחראית להוספת ”תיקוני השיקום” לחוקה, ואילו הדמוקרטים תמכו בשלילת זכויותיהם ובאפליה גזעית.²⁴

התמיכה הגוברת של מצביעים שחורים במפלגה הדמוקרטית אמנם נטעה תקווה בלב רבים שמא היא תביא להגברת רגישות הממשל לסוגיות גזע, בהשוואה לממשל הקודם. אולם חלקם היחסי הזניח באלקטורט, וכפועל יוצא מכך – מידת השפעתם על עיצוב המדיניות, לא הספיקו כדי להפעיל לחץ-נגדי יעיל מול סירובם של הנציגים הדמוקרטים הדרומיים בקונגרס לקדם מדיניות גזעית שוויונית יותר.²⁵ נושאים כמו זכויות אזרח וחקיקה נגד אפליה, אם כן, נותרו בשולי סדר היום של הממשל החדש, שהקדיש את כל מרצו לטיפול במשבר הכלכלי. משום כך, מצביעים שחורים נאלצו לשפוט את הממשל החדש, בדומה לאמריקנים אחרים, בהתאם לגיבוש המענה למצוקות ולצרכים הכלכליים שלהם.²⁶

23. Nancy J. Weiss, *Farewell to the Party of Lincoln: Black Politics in the Age of FDR* (Princeton: Princeton University Press, 1983), 15–16.

24. *ibid*, 17–18; התיקונים ה-13, ה-14 וה-15 לחוקת ארה”ב, המכונים גם ”תיקוני השיקום” (Reconstruction Amendments), נחשבים לתיקונים החשובים ביותר מאז ניסוח מגילת הזכויות בשנת 1791. תיקונים אלו אושרו בין השנים 1865 ו-1870 ונועדו למסד את חירותם של העבדים המשוחררים, להבטיח להם זכויות אזרחיות מסוימות ולמנוע תופעות ממוסדות של אפליה לכלל אזרחי ארה”ב. התיקון ה-13 ביטל את מוסד העבדות; התיקון ה-14 העניק אזרחות לכל אדם שנולד בארה”ב זכות להגנה שווה בפני החוק, ואסר על שלילת זכות ההצבעה (שניתנה אז לגברים בלבד) מאף אזרח; התיקון ה-15 אסר על שלילת זכות ההצבעה על בסיס גזע. ראו: David A. J. Richards, *Conscience and the Constitution: History, Theory and Law of the Reconstruction Amendments* (Princeton: Princeton University Press, 1993), 6.

25. מוריסון, **ההיסטוריה**, 644; על אף העברת תיקוני השיקום, עבור מרבית האזרחים השחורים במדינות הדרום זכות ההצבעה נשללה באופן מעשי. ממשלים מקומיים באותן מדינות התנו את הזכות להצביע בעמידה במבחנים שגובשו במיוחד על מנת להכשיל מצביעים שחורים. כך למשל עם הגעתם לקלפי מצביעים נדרשו בין היתר לספק פרשנות בסיסית של סעיפים מתוך החוקה, תוך הבנה ברורה שרוב העבדים המשוחררים בדרום לא הורשו ללמוד קרוא וכתוב לפני שחרורם, לא כל שכן לרכוש השכלה מינימלית.

26. Weiss, *Farewell to the Party*, 32–33.

תמונה 3: נשים שחורות מחוסרות עבודה במחנה שהוקם על ידי המנהל הפדרלי לסעד חירום

(Federal Emergency Relief Administration), אטלנטה, יולי 1934.²⁷

בין 1934 ל-1937, אלפי נשים לבנות ושחורות לקחו חלק ביוזמה ממשלתית להקמת מחנות שהייה של מספר שבועות שנועדו לתמוך בנשים מחוסרות עבודה. במקום תשלומי סעד או חלוקת משרות, מחנות אלו סיפקו לנשים חינוך וייעוץ מקצועי, לצד חברה ועידוד בתקופה הקשה.

באופן פרדוקסלי, למרות הביקורות על אפליה מובנית בגופי הרווחה החדשים, והתסכול מהיעדר מחויבות מעשית בממשל לשוויון גזעי ולהגנה מספקת מפני גילויי אלימות גזעיים – חלק מרכזי בשינוי בנאמנות המפלגתית בקרב מצביעים שחורים צמח דווקא בתגובה להטבות שהציעו תכניות הסעד והשיקום של הניו דיל.²⁸ ניצנים לנטישת הנאמנות של מצביעים שחורים לרפובליקנים ומעברם לדמוקרטים ניכרו כבר ב-1934, על רקע חלוקת משרות סעד רבות לאזרחים שחורים והשתתפות משמעותית שלהם בדיור ממשלתי, לצד מינויים

27. Photograph of a Federal Emergency Relief Administration camp for unemployed Black women, Atlanta, GA, *National Archives Catalog*, NAID: 196585, <https://catalog.archives.gov/id/196585>.

28. נאמנותם של מצביעים שחורים למפלגה הדמוקרטית שרדה עד ימינו. למעשה, נכון לשנת 2024, הבחירות ב-1932 היו *ibid*, xvi. David A. Bositis, “Blacks and the 2012 Democratic National Convention” (Washington DC: Center for Political and Economic Studies, 2012), 9, <https://jointcenter.org/blacks-and-the-2012-democratic-national-convention/>; “How Groups Voted,” Roper Center for Public Opinion Research, https://ropercenter.cornell.edu/how_groups_voted.

לעמדות ציבוריות חשובות. במהלך הקמפיין לבחירתו מחדש של רוזוולט ב-1936 כבר ניכרה תמיכה גלויה ורחבה מצד הקהילה השחורה בדמוקרטים, ורבבות מצביעים שחורים השתתפו בעצרות פוליטיות בעשרות ערים בארה”ב.²⁹ אמנם, אף שבבחירות בשנת 1932 רוב משמעותי מהמצביעים השחורים עדיין בחרו בנשיא הרפובליקני המכהן, הרברט הובר, עד 1936 אוכלוסייה זו הצביעה ברוב מוחץ של 71% עבור רוזוולט הדמוקרטי, שנבחר לכהונה נוספת.³⁰

השינוי בזיהוי הפוליטי בקרב חברי הקהילה השחורה זכה למשמעות רבה במיוחד בהתחשב בנאמנות המסורתית ובהכרת התודה העמוקה שלהם למפלגה הרפובליקנית – מפלגתו של הנשיא לינקולן, שהוביל את הצפון לניצחון במלחמת האזרחים ודחף להעברת התיקון ה-13 לחוקה, שהביא לביטול העבדות ולשחרורם של כ-4 מיליון עבדים.³¹ מהפך כה דרמטי בדפוסי ההצבעה תוך ארבע שנים בלבד מלמד הן על חומרת המצוקות והקשיים של האזרחים השחורים בזמן השפל, והן על יחסם החיובי למדיניות הניו דיל ומנהיגותו של רוזוולט. סמוך למועד הבחירות ב-1936, הודיע ג'ואל ספינגרן (Spingarn), אחד מראשי המאבק למען זכויות שחורים, על תמיכה בבחירתו מחדש של רוזוולט.³² אף שהיה רפובליקני כל חייו, הסביר ספינגרן, תמיכתו בנשיא הדמוקרטי צמחה “לא רק בגלל שעשה יותר למען השחורים מאשר כל נשיא רפובליקני מאז לינקולן”, אלא כי ניתן “לסמוך עליו שיעשה כל שיוכל” למען האזרח השחור, שכן “אין אדם חף מדעות קדומות יותר מאשר רוזוולט”.³³

סיכום

המציאות החדשה שיצר המשבר הכלכלי בשנות השלושים שינתה לבלי היכר את הפוליטיקה והחברה האמריקנית. בניגוד להובר הרפובליקני, שהתמקד בעיקר בטיפוח אינטרסים עסקיים, המדיניות שהוביל הממשל הדמוקרטי של רוזוולט במסגרת הניו דיל שאפה להיטיב גם עם אלו שנזנחו או הופלו לרעה בעבר. ההנהגה הלאומית תחת רוזוולט נטלה לידיה אחריות גדולה ותפקידים חדשים, בשאיפה להבטיח חלוקה שוויונית יותר של הפירות הכלכליים-חברתיים של המערכת הקפיטליסטית בין כל חלקי האומה האמריקנית.³⁴

29. מוריסון, **ההיסטוריה**, 646–645; *The Wisconsin Magazine of History* 48, no. 2 (1964–1965): 111–112.

30. Edward G. Benson and Paul Perry, “Analysis of Democratic-Republican Strength by Population Groups,” *Public Opinion Quarterly* 4, no. 3 (1940): 467; Weiss, *Farewell to the Party*, xiii.

31. Ralph J. Bunche, *The Political Status of the Negro in the Age of FDR* (Chicago: University of Chicago Press, 1973), 13–14.

32. ספינגרן שימש כנשיא האיגוד הלאומי לקידום אנשים צבעוניים (National Association for the Advancement of Colored People – NAACP), שהוקם ב-1909 והפך במהרה לגדול והמשפיע ביותר מבין ארגוני זכויות האזרח לטובת האזרחים השחורים בארה”ב.

33. “Head of Negro Group Out for Roosevelt; J.E. Spingarn, Republican, Says President Wins Confidence by Lack of Prejudice,” *The New York Times*, October 19, 1936, 2, <https://nyti.ms/4e7qR7e>.

34. המפלגה הדמוקרטית תחת רוזוולט אף נתפסה במובן רחב יותר כמגינתם של האזרחים החלשים והעניים ביותר. ראו: Himmelberg, *The Great Depression*, 56.

מאמצים אלו הובילו לשינויים דרמטיים בקרב הציבור ביחס לממשל הפדרלי ומדיניות הניו דיל, ולרוזוולט בפרט, ולייסוד בריתות פוליטיות חדשות על רקע תמורות משמעותיות בזהות ובנאמנות המפלגתית המסורתית של קבוצות שונות – ובראשן חברי איגודי עובדים ופועלים שחורים.

תמונה 4: אלבריציו (Albrizio), קונרד, "הניו דיל" ("The New Deal"), ציור קיר, 1934, בית הספר

לאמנות לאונרדו דה וינצ'י, ניו יורק. האמן הקדיש את היצירה לנשיא רוזוולט³⁵

בחירתו מחדש של רוזוולט לנשיאות ב-1936 עם יותר מ-60% מהקולות, באחד הניצחונות הגדולים ביותר בתולדות האומה האמריקנית, הייתה רגע מכונן בהיסטוריה הפוליטית של ארה"ב, וסימנה את התקבעותה של קואליציית הניו דיל לשנים רבות.³⁶ לדברי ההיסטוריון תיאודור רוזנוף (Rosenof), בניגוד לבחירות 1932, "שביטאו התנגדות להובר ולרפובליקנים", תוצאות בחירות 1936 שיקפו תמיכה נלהבת בממשל המכהן ובמדיניות הניו דיל, והובנו כאיתות חיובי להמשכה.³⁷ קואליציית הניו דיל ביטאה את החפיפה שהתקיימה בין מרבית האינטרסים והמטרות של הקבוצות השונות שנכללו בה, והעידה על קונצנזוס פוליטי-חברתי הולך ומתרחב. הרכבה של ברית זו שיקף את העובדה שהקבוצות שנפגעו באופן הקשה ביותר מהמשבר האמינו כי הניו דיל תציע להם את הסיכוי הטוב ביותר להתאוששות ולהנחת יסודות איתנים ליציבות מתמשכת

35. Roosevelt, Franklin D. "The New Deal." 1934, Auditorium of the Leonardo Da Vinci Art School 149 East 34th Street New York New York, *Archives Catalog*, NAID: 196024, <https://catalog.archives.gov/id/196024>.

36. רוזוולט זכה ב-46 מדינות מתוך 48, וב-523 קולות חבר האלקטורים מתוך 531. ראו: Gil Troy, Arthur M. Schlesinger, Jr., Fred L. Israel, *History of American Presidential Elections, 1789–2008* (New York: Facts on File, 2012), 1057.

37. Rosenof, *Realignment*, 39.

בעתיד, ומצביעים רבים היו להוטים לתמוך במועמד שזוהה כאחראי ליצירתה.³⁸ תפקידו ההיסטורי של רוזוולט, כתב החוקר המוערך ארתור שלינגר (Schlesinger), היה אפוא ”להציל את הקפיטליזם מהקפיטליסטים”.³⁹

ביבליוגרפיה

מקורות ראשוניים

Hoover, Herbert, “Address Accepting the Republican Presidential Nomination in Stanford, California,” August 11, 1928, The American Presidency Project, <https://www.presidency.ucsb.edu/node/372873>

Roosevelt, Franklin D. “Address Accepting the Presidential Nomination at the Democratic National Convention in Chicago,” July 2, 1932, The American Presidency Project, <https://www.presidency.ucsb.edu/node/275484>

Roper Center for Public Opinion Research, Cornell University. ‘How Groups Voted’ (1976–2020), https://ropercenter.cornell.edu/how_groups_voted

The New York Times, “Head of Negro Group Out for Roosevelt; J.E. Spingarn, Republican, Says President Wins Confidence by Lack of Prejudice,” *The New York Times*, October 19, 1936, 2, <https://nyti.ms/4e7qR7e>

מקורות משניים

גניזי, חיים. ”פרנקלין ד. רוזוולט והניו דיל, 1933–1938”. בתוך: ארנון גוטפלד (עורך), **החוויה האמריקנית: פרקים בהיסטוריה של ארצות הברית ותרבותה**. עמ' 235–254. תל אביב: זמורה ביתן, 1986.

זין, הווארד. **היסטוריה עממית של ארצות הברית: מ-1492 ועד ימינו**. תרגום: מתן קמינר. תל אביב: בבל, 2007.

מוריסון, סמיואל, הנרי סטיל קומאג'ר וויליאם א' לכטנברג. **ההיסטוריה של ארצות הברית – כרך ב'**. תרגום: אמיר אורן. תל אביב: זמורה ביתן, 1984.

נוה, אייל. **המאה האמריקאית**. תל אביב: משרד הביטחון, 2011.

³⁸. Himmelberg, *The Great Depression*, 57–58.

³⁹. Arthur M. Schlesinger Jr., *The Age of Roosevelt: The Crisis of the Old Order, 1919–1933* (Boston: Houghton Mifflin, 2003), ix.

- Benson, Edward G. and Paul Perry. “Analysis of Democratic-Republican Strength by Population Groups.” *The Public Opinion Quarterly* 4, no. 3 (1940): 464–473.
- Bositis, David A. “Blacks and the 2012 Democratic National Convention – Table 1: Presidential Vote and Party Identification of Blacks, 1936–2008.” Washington DC: Center for Political and Economic Studies, 2012.
- Bunche, Ralph J. *The Political Status of the Negro in the Age of FDR*. Chicago: The University of Chicago Press, 1973.
- Fishel, Leslie H. “The Negro in the New Deal Era.” *The Wisconsin Magazine of History* 48, no. 2 (1964–1965): 111–126.
- Himmelberg, Robert F. *The Great Depression and the New Deal*. Westport: Greenwood Press, 2001.
- Leuchtenburg, William E. *Franklin D. Roosevelt and the New Deal, 1932–1940*. New York: Harper Perennial, 1963.
- Richards, David A. J. *Conscience and the Constitution: History, Theory and Law of the Reconstruction Amendments*. Princeton: Princeton University Press, 1993.
- Rosenof, Theodore. *Realignment: The Theory that Changed the Way We Think about American Politics*. New York: Rowman & Littlefield, 2003.
- Schlesinger, Arthur M., Jr. *The Age of Roosevelt: The Crisis of the Old Order, 1919–1933*. Boston: Houghton Mifflin, First Mariner Books Edition, 2003.
- Stuckey, Mary E. *Voting Deliberatively: FDR and the 1936 Presidential Campaign*. University Park: Pennsylvania State Press, 2015.
- Troy, Gil, Arthur M. Schlesinger, Jr. and Fred L. Israel. *History of American Presidential Elections, 1789–2008*. New York: Facts on File, 2012.
- Weiss, Nancy J. *Farewell to the Party of Lincoln: Black Politics in the Age of FDR*. Princeton: Princeton University Press, 1983.